

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Sžk/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4017200904
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:4017200904.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a sudcov JUDr. Michala Matulníka, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Jany Martinčekovej v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): J. C., bytom Š.K. K. XX, Z., zastúpený JUDr. Pavlom Gráčikom, advokátom so sídlom Farská 40, Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: 1. MH Invest s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpený JUDr. Allanom Böhmom, advokátom so sídlom Jesenského 2, Bratislava, 2. Slovenský vodohospodársky podnik š.p., OZ Piešťany, so sídlom Nábr. I. Krasku 3/834, Piešťany, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OOP4-2017/029717 zo dňa 18. augusta 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/171/2017-237 zo dňa 25. novembra 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu **z a m i e t a**.

Účastníkom konania a ďalším účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OOP4-2017/029717 zo dňa 18. augusta 2017. Zároveň návrh žalovaného na prerušenie konania, prednesený na pojednávaní dňa 12. februára 2020, zamietol. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 168 SSP tak, že žalovanému ani pribratým účastníkom konania ich náhradu nepriznal.

2. Rozhodnutím č. OU-NR-OOP4-2017/029717 zo dňa 18. augusta 2017 žalovaný ako príslušný odvolací orgán čiastočne zmenil rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-NR-OSZP3-2017/002320-13/F40 zo dňa 24. mája 2017 tak, že vo výrokovej časti rozhodnutia na str. 2 v bode b/ znenie:

„b/ zrušenie (odstránenie) časti vodného toku Jelšina
- zrušenie časti toku Jelšina od km 0,000 po km 0,350“

Vymazáva a na jeho miesto sa zapisuje nové slovné spojenie nasledovne:

„b/ zrušenie (odstránenie) časti pôvodného vodného toku Jelšina od rkm 2,076 po rkm 2,341“.
Ostatné časti prvostupňového rozhodnutia zostali nezmenené.

3. Správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. OU-NR-OSZP3-2017/002320-13/F40 zo dňa 24. mája 2017 povolil stavebníkovi - spoločnosti MH Invest, s.r.o. výstavbu a realizáciu preložiek vodnej stavby: SO 584 Preložka toku Jelšina v km 0,350 komunikácie medzi križovatkami „K-I“. Zároveň uviedol, že v rámci realizácie vodnej stavby dôjde k: a/ vybudovaniu (preloženiu) novej časti toku Jelšina- úsek v km 0,350 miestnej komunikácie medzi križovatkami „K-I“ o celkovej dĺžke - 262,50 m, a tiež zrušeniu (odstráneniu) častí vodného toku Jelšina - od km 0,000 po km 0,350, v k.ú. F. na tam uvedených parcelách. V predmetnom rozhodnutí správny orgán zároveň určil podmienky povolenia a rozhodol o námietkach a pripomienkach žalobcu.

4. Krajský súd konštatoval, že záver oboch správnych orgánov, ktorý urobili vo svojich rozhodnutiach, zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade s aplikovanou právnou úpravou. Rovnako tak nezistil, že by žalobou napadnuté rozhodnutie trpelo takými vadami, ku ktorým by musel prihliadnuť. A napokon nezistil ani dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnu citáciou dotknutých právnych predpisov uvedených v rozhodnutí žalovaného, ktoré je predmetom súdneho prieskumu, v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa.

5. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa krajský súd v prvom rade vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie žalobcu, ktorá sa odvíjala od ním naformulovaných žalobných dôvodov v III. časti žaloby. Uviedol, že pod aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie subjektu, z ktorého mu vyplýva ním uplatňované právo, resp. nárok si takéto právo, či nárok uplatňovať na súde. Súd aktívnu legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, pričom v správnom súdnictve ide o osobitný druh procesnej podmienky konania, ktorej nedostatok by mal za následok odmietnutie žaloby v zmysle § 98 ods. 1 písm. e/ SSP.

6. Uviedol, že aktívnu legitímáciu žalobcu na podanie žaloby proti rozhodnutiu žalovaného riešil krajský súd už v rozsudku č. k. 11S/236/2016-483 zo dňa 12. septembra 2018, a to v IV. časti v bode 30 a 31 a tiež v rozsudku č. k. 11S/220/2017-270 zo dňa 15. mája 2019 v IV. časti bod 42, v rozsudku č. k. 11S/247/2016-386 zo dňa 26. februára 2020 bod č. 35, v ktorom konštatuje: S poukazom na uvedené bol potom krajský súd toho názoru, že žalobu žalobcu je potrebné posudzovať v zmysle § 178 ods. 3 SSP, teda ako žalobu podanú zainteresovanou verejnosťou, pretože nestačí tvrdiť, že žalobca sa prihlásil do stavebného konania, ale dôvod jeho účasti musí byť presne definovaný v zmysle § 59 ods. 1 písm. a/ až e/ Stavebného zákona, čo je dôležité i z hľadiska posúdenia ďalšej žalobnej legitímácie na podanie správnej žaloby. Aktívne legitimovaná na podanie žaloby je okrem iných i fyzická osoba za predpokladu, že bola rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, pričom tvrdenie o takomto ukrátení musí byť súčasťou správnej žaloby v rámci jej žalobných bodov. Žaloba podaná žalobcom v predmetnej veci, teda proti rozhodnutiu v stavebnom konaní, takéto tvrdenie síce obsahuje, ale žalobca v nej žiadnym spôsobom nevymedzil práva, na ktorých mal byť týmto rozhodnutím ukrátený, resp. ktoré jeho práva mali byť porušené alebo priamo dotknuté. Po posúdení obsahu podanej žaloby a žalobných námietok uvedených v jej II. a III. časti bol krajský súd toho názoru, že žalobca podáva žalobu ako zainteresovaná verejnosť, čo možno vyvodiť i z jeho námietky spočívajúcej v tom, že investícia, súčasťou ktorej sú i stavby uvedené v stavebnom povolení zo dňa 24. mája 2017, mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z.z.

7. Pozornosť venoval tiež žalobným námietkam, ktorých podstatou bolo tvrdenie, že neboli naplnené podmienky vydania stavebného povolenia v zmysle § 32 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, teda, že došlo k vydaniu stavebného povolenia bez toho, aby stavebnému konaniu predchádzalo územné konanie a vydanie rozhodnutia v územnom konaní, ako aj, že územný plán mesta stanovuje podmienku spracovania územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, ktorá nebola vypracovaná. Rovnako tak žalobca tvrdil, že územný plán mesta Nitra pre predmetné územie určuje funkčné využitie, ale podľa jeho názoru nedefinuje priestorové regulatívy zástavby a teda stanovuje podmienku spracovania územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Taktiež poukázal na konkrétne body textovej časti územného plánu mesta Nitra (poznámkový aparát) a na vysvetlenie pojmu zástavba, ako i na výkresovú časť (komplexný návrh) a na legendu pri grafickom vyznačení priemyselného parku. Vo vzťahu k vzneseným námietkam krajský súd považoval za potrebné uviesť, že v zmysle stavebného zákona, ako aj ustálenej judikatúry, územným rozhodnutím sa umiestňujú stavby na pozemku, mení sa využitie

územia a chránia sa ním dôležité záujmy v území. Územným rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestnenie stavby na ňom a podmienky na projektovú prípravu stavby. Na základe rozhodnutia o umiestnení stavby nie je možné ešte stavbu realizovať, nakoľko sa ním určuje len stavebný pozemok a stavba na ňom sa len umiestňuje. Realizovať stavbu je možné až na základe právoplatného stavebného povolenia vydaného v stavebnom konaní. Územné konanie tak predchádza stavebnému konaniu a rozhodnutie o umiestnení stavby je len právnym základom pre stavebné povolenie. Ohľadom uvedeného dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/200/2015 zo dňa 28. júna 2017, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžp/9/2013 zo dňa 30. apríla 2014 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/172/2010 zo dňa 09. novembra 2010. Zdôraznil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp.zn. 3Sžk/30/2017 uviedol: „Rozhodnutie o umiestnení stavby reálne nezasahuje do práva na vlastníctvo. Vytvára sa ním len právny základ pre rozhodnutie o realizácii stavby, stavebné povolenie, ktoré môže, ale nemusí byť v budúcnosti vydané.“ Vzhľadom na vyššie uvedené mal za to, že ide o neopodstatnenú námietku, pričom najmä zdôraznil poukaz na § 3 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 175/1999 Z.z.“).

8. Taktiež sa zaoberal žalobnou námietkou, že navrhovaná činnosť, v rámci ktorej sa realizujú aj stavby povolené v predmetnom stavebnom konaní, mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa § 18 ods. 1 písm. a/ zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z.z.“). Ohľadom uvedeného konštatoval, že všetky tieto námietky žalobcu boli už riešené a právne posudzované v rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/236/2016-483 zo dňa 12. septembra 2018 v VI. časti v bodoch 32 až 36, a v podrobnostiach odkázal na ich odôvodnenie, pričom dal do pozornosti niektoré jeho časti, keďže žalobou napadnuté rozhodnutia boli vydané tiež v tomto časovom rozpätí: „34. S poukazom na uvedené potom nebolo možné prihliadať ani na námietku žalobcu o existencii zámeru „T. Z. X. - G. X“, nakoľko tento zámer, resp. správa o hodnotení navrhovanej činnosti „T. Z. X. - G. X“ mali byť prerokované dňa 19. septembra 2016 (ako to vyplýva z pozvánky zo dňa 26. augusta 2016, ktorú predložil žalobca ako prílohu predmetnej žaloby) a v tomto čase už žalobou napadnuté rozhodnutia vydané v stavebnom konaní dňa 27. mája 2016, resp. v odvolacom stavebnom konaní dňa 27. júla 2016 nadobudli právoplatnosť (dňa 03. augusta 2016). Nebolo teda možné zo strany správneho orgánu ani zo strany súdu prihliadať na okolnosti, ktoré v čase vydania žalobou napadnutých rozhodnutí neexistovali. 35. V predmetnom súdom konaní na základe podanej žaloby sa teda nebolo možné zaoberať otázkou, či predmetná investícia (súčasťou ktorej sú i stavby uvedené v stavebnom povolení zo dňa 27. mája 2016) mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie v zmysle ust. § 18 ods. 1 písm. a/ zákona č. 24/2006 Z. z., nakoľko táto otázka je predmetom posudzovania v inom súdnom konaní vedenom na základe žaloby žalobcu.

36. Súd sa zaoberal i ďalšou námietkou žalobcu, ktorá sa týkala toho, že neboli naplnené podmienky vydania stavebného povolenia v zmysle ust. § 32 od 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a že stavebnému konaniu malo predchádzať územné konanie.

K tejto námietke je potrebné uviesť, že súd sa oboznámil s územným plánom mesta Nitra, ktorý bol schválený mestským zastupiteľstvom v Nitre dňa 22. mája 2003 a jeho záväzná časť bola vyhlásená Všeobecne záväzným nariadením (ďalej len VZN) mesta Nitry č. 3/2003 v znení dodatkov č. 1, 2, 3, 4 a 5 (posledný nadobudol účinnosť dňa 18. júla 2015) a je uvedená v prílohe č. 1 k tomuto VZN. Cieľom VZN je zabezpečenie dokumentu pre riadenie územnej a koncepcnej činnosti a taktiež pre stanovenie regulatívov a limitov využitia územia a zásad pre ďalší rozvoj mesta Nitra v súlade so zákonom č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov.

Správny súd poukazuje na predmetné VZN mesta Nitra č. 3/2003 v znení jeho dodatkov, konkrétne na jeho záväznú časť, t.j. časť I. (Záväzná regulatívy funkčného a priestorového usporiadania územia), kapitolu 1 (V oblasti usporiadania územia a rozvoja sídelnej štruktúry), bod 1.13 (Pre podrobnejšie priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia obstaráť a schváliť územný plán zóny), pričom v bodoch 1.13.1 - 1.13.5 sú uvedené priestorovo funkčné celky, ktorých sa obstaranie a schválenie územného plánu zóny týka, ale oblasť, resp. priestorovo funkčný celok L. tu nie je uvedený.

Na tejto skutočnosti nemôže nič meniť ani zistenie, že v časti územného plánu mesta Nitra s označením „UPN Nitra - Zástavba“ pod bodom „zástavba“ a v časti „UPN Nitra - Komplexný výkres“ pod bodom „priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia“ je uvedený text „Priemyselná výroba - priemyselný park (špecifické rezervovanie funkcie ako ucelená investícia v území podmienená riešením samostatnej územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny).

Žalovaný v podaní zo dňa 18. apríla 2018 (po konzultácii s Mestom Nitra) oznámil súdu, že územný plán zóny, na ktorej sa nachádza priemyselný park nebol vypracovaný. Tomuto nasvedčuje i vyjadrenie Mesta Nitra zo dňa 25. augusta 2017, ktoré súdu predložil žalovaný a v ktorom Mesto Nitra poukazuje na VZN č. 3/2003 v znení dodatkov, ktorým bola vyhlásená záväzná časť územného plánu mesta Nitra pre podrobnejšie priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia, v ktorej sú stanovené záväzné regulatívy funkčného a priestorového usporiadania s uvedením priestorovo funkčných celkov, pri ktorých je pre podrobnejšie priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia potrebné obstaráť a schváliť územný plán zóny. Tak ako bolo uvedené vyššie, medzi týmito priestorovo funkčnými celkami nie je uvedené územie priemyselného parku (L.Ž.), pre ktorý bolo vydané stavebné povolenie. Mesto Nitra vo vyjadrení zo dňa 25. augusta 2017 výslovne uvádza, že v záväznej časti ÚPN Mesta Nitra, ktorá bola vyhlásená VZN č. 3/2003 v znení neskorších dodatkov nie je stanovená podmienka obstaráť územný plán zóny pre územie X. X. Z. - Q.."

9. K žalobným dôvodom, zakladajúcim sa na námietkach žalobcu uplatnených po uplynutí termínu určeného stavebným úradom, správny súd považoval za potrebné uviesť, že tieto boli riešené v rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/220/2017-270 zo dňa 15. mája 2019 a tieto správny súd vyhodnotil v zmysle § 61 stavebného zákona, v ktorom je zakotvená koncentračná zásada uplatňovaná v stavebnom konaní, to znamená, že po termíne určenom stavebným úradom sa na pripomienky a námietky účastníkov konania neprihliada. Účelom tejto zásady je, že zákonodarca chcel bezpochyby stanoviť určité limity stavebného konania, zamedziť neustálemu generovaniu nových námietok, ktoré by vo svojom dôsledku mohli zabrániť akejkoľvek stavebnej činnosti. Uvedená koncentračná zásada platí aj pre odvolací správny orgán, ktorý rozhoduje o opravnom prostriedku proti prvostupňovému správneému orgánu v rozsahu vznesených námietok v rámci prvostupňového stavebného konania. Taktiež stanoviská dotknutých orgánov, ktoré sa nevyjadrili, sa považujú za kladné; stavebný úrad však musí zainteresované subjekty na túto skutočnosť písomne upozorniť a jednoznačne určiť lehotu na uplatnenie ich pripomienok a námietok (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. júla 2011, sp. zn. 6Sžp/1/2011). Vyslovil, že o takýto prípad ide i v prejednávanej veci a podľa názoru správneho súdu stavebný úrad a ani žalovaný už nebol povinný zaoberať sa námietkami žalobcu, ktoré uvádzal v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, a ktoré boli uplatňované nad rámec zákona a námietok uplatnených písomne prípisom zo dňa 10. mája 2016 na základe oznámenia o začatí stavebného konania v tejto veci.

10. Ďalej uviedol, že žalovaný, ako druhostupňový správny orgán nad rámec stavebného zákona a § 46 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) riadne odôvodnil v odvolacom rozhodnutí námietku žalobcu, týkajúcu sa § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, a dopravného napojenia cesty I/64 na rýchlostnú komunikáciu R1A, ktoré ani neboli namietané žalobcom v uplatnených námietkach zo dňa 06. júna 2016, z ktorého dôvodu nebolo o nich rozhodnuté v prvostupňovom rozhodnutí stavebného orgánu, napadnutom žalobou v tomto konaní.

11. Správny súd sa preto týmito námietkami nezaoberal a v tejto časti poukázal na odôvodnenie rozsudku sp. zn. 11S/220/2016 v IV. časti, bod č. 44 a č. 45, v ktorých uviedol: „Za nedôvodnú považoval i námietku uvedenú v časti III.2 podanej žaloby (dopravné napojenie, vyústenie dopravy na cestu I/64, napojenie na rýchlostnú komunikáciu R1A). V súvislosti s touto námietkou súd poukazuje na ust. § 66 ods. 4 písm. d/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého sa v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby podľa potreby okrem iného určia i podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie a pod. Z uvedeného vyplýva, že napr. požiadavky napojenia na pozemné komunikácie sa určia v podmienkach uskutočnenia stavby podľa potreby. V predmetnej veci je podstatná tá skutočnosť, že stavebník požiadaval o zmenu stavby pred jej dokončením v zmysle ust. § 68 vyššie citovaného zákona, a to v rozsahu a z dôvodov uvedených v žiadosti zo dňa 19. mája 2017, čo znamená, že na predmetnú stavbu bolo už vydané stavebné povolenie, a to dňa 12. mája 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08. augusta 2016. Z ust. § 68 ods. 2 stavebného zákona jednoznačne vyplýva, že stavebný úrad prejedná žiadosť o zmenu stavby pred jej dokončením v rozsahu, v akom sa zmena dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností účastníkov stavebného konania, ako aj záujmov chránených dotknutými orgánmi. Zmena stavby pred jej dokončením sa v žiadnom prípade netýkala dopravného napojenia rozostavanej stavby, resp. jej napojenia na pozemné komunikácie (čo je zrejme

z opisu zmien uvedeného v samotnej žiadosti zo dňa 19. mája 2017), a preto je v zmysle ust. § 66 ods. 4 písm. d/ a ust. § 68 stavebného zákona len logické, že nebola potreba, aby sa v predmetnom stavebnom konaní táto otázka riešila. Z uvedených dôvodov potom správny orgán prvého stupňa, rovnako ako žalovaný, v súvislosti s požadovanou zmenou stavby pred jej dokončením a charakterom navrhovanej zmeny nevzhladli potrebu vo svojich rozhodnutiach určiť požiadavky napojenia stavby (o zmenu ktorej sa jednalo v predmetnom stavebnom konaní) na pozemné komunikácie, čo vo svojich rozhodnutiach i zdôvodnili."

12. Ďalej vyslovil, že v tomto súdnom konaní sa nebolo možné zaoberať otázkou, či predmetná činnosť mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie v zmysle § 18 ods. 1 písm. a/ zákona č. 24/2006 Z. z., nakoľko táto otázka je predmetom posudzovania v inom súdnom konaní (sp. zn. 26S/3/2016) vedenom na Krajskom súde v Nitre na základe žaloby žalobcu. O tom, že navrhovaná činnosť „T. Z. X.“, ktorú predložil navrhovateľ - Q. sa podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať, bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím zo dňa 08. októbra 2015 (ktoré bolo potvrdené rozhodnutím zo dňa 14. decembra 2015), a z tohto dôvodu nie je možné túto otázku posudzovať ako predbežnú, resp. prejudiciálnu.

13. Zaoberal sa aj žalobnou námietkou, spočívajúcou v namietanej nezákonnosti rozhodnutia žalovaného i pre jeho vecnú nepríslušnosť, keď žalobca tvrdil, že v súvislosti s odvolacím konaním nebola zachovaná dvojinštančnosť s poukazom na § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 180/2013 Z.z.“), z ktorého vyplýva, že v druhom stupni vykonáva štátnu správu okresný úrad v sídle kraja, ak v prvom stupni rozhodol tiež okresný úrad v sídle kraja, len ak tak ustanovuje osobitný zákon.

14. K tejto námietke žalobcu uviedol, že bola predmetom posúdenia v rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/5/2017- 594, v ktorom v bode 43, o. i. uviedol: „Vecná príslušnosť správneho orgánu je upravená v ust. § 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov a určuje, ktorý typ (kategória) správneho orgánu koná a rozhoduje vo veci v prvom stupni. Správny poriadok nemá konkrétne ustanovenie o určení vecnej príslušnosti, ale odkazuje iba na osobitné zákony upravujúce jednotlivé úseky štátnej správy. Týmto zákonom v predmetnej veci (jedná sa o stavebné, resp. o vodoprávne konanie) je zákon č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 364/2004 Z. z. o vodách alebo vodný zákon), ktorý určuje pôsobnosť orgánov štátnej vodnej správy tak, že v ust. § 60 určuje pôsobnosť okresného úradu v sídle kraja a v ust. § 61 určuje pôsobnosť okresného úradu. V ust. § 61 písm. a/ vyššie citovaného zákona je stanovené, že okresný úrad vo veciach štátnej vodnej správy rozhoduje v správnom konaní v prvom stupni vo veciach podľa tohto zákona, pričom sú tu vymenované konkrétne ustanovenia tohto zákona a medzi nimi i ust. § 21 a § 26. Správny orgán prvého stupňa, t. j. Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia v záhlaví svojho rozhodnutia zo dňa 03. 08. 2016 uviedol, že rozhoduje ako príslušný orgán štátnej vodnej správy podľa ust. § 61 vyššie citovaného zákona (v predmetnej veci rozhodoval práve podľa ust. § 21 a § 26 tohto zákona) a taktiež ako špeciálny stavebný úrad podľa ust. § 120 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 50/1976 Zb. alebo stavebný zákon). Špeciálny stavebný úrad je orgán štátnej správy povoľujúci špeciálne stavby, ako sú napr. i vodné stavby. Pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu je určená osobitnými právnymi predpismi, medzi ktoré patrí i vodný zákon. Pri vodných stavbách vykonávajú pôsobnosť stavebného úradu orgány vykonávajúce štátnu správu podľa osobitných predpisov, t. j. špeciálne stavebné úrady. S poukazom na ust. § 5 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Z tohto ustanovenia vyplýva, že okresný úrad v prvom stupni vykonáva štátnu správu starostlivosti o životné prostredie podľa osobitných predpisov, pričom je tu odkaz i na zákon č. 184/2002 Z. z. o vodách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (vodný zákon) v znení neskorších predpisov. Tento zákon bol však zrušený zákonom č. 364/2004 Z. z. o vodách s účinnosťou od 01. 07. 2004, ktorý je potom potrebné považovať za osobitný predpis, i keď priamo v ust. § 5 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie je naň odkaz, ale je potrebné vychádzať z aktuálnej právnej úpravy, ktorou je v súčasnosti zákon č. 364/2004 Z. z. o vodách.

O odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia zo dňa 03. 08. 2016 rozhodol ako odvolací orgán okresný úrad v sídle kraja, ktorý v zmysle ust. 4 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonáva štátnu správu starostlivosti o životné prostredie podľa osobitných predpisov a v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom do 31. 12. 2016 vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje okresný úrad, ktorý má sídlo v jeho územnom obvode, nakoľko osobitný zákon neustanovuje inak. Vyššie uvedené zákonné ustanovenia sú uvedené i v záhlaví rozhodnutia žalovaného zo dňa 27. 10. 2016, ktorý ako okresný úrad v sídle kraja zriadil na plnenie svojich úloh osobitný organizačný útvar (odbor opravných prostriedkov), čo je v súlade s ust. § 4 ods. 4 vyššie citovaného zákona, čo je zrejmé i zo záhlavia jeho rozhodnutia."

15. Správny súd dospel k záveru, že postup oboch správnych orgánov bol v súlade so zákonom, nakoľko žalobca v stavebnom konaní a v súdnom konaní vystupuje ako zainteresovaná verejnosť vo vzťahu k ochrane životného prostredia a nie ako fyzická osoba, ktorá bola poškodená na svojich právach a právom chránených záujmoch napadnutými rozhodnutiami. Navyše v stavebnom konaní a ani v súdnom konaní neuviedol, ako bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia v spojení s povolenou stavbou.

16. Správny súd ďalej námietky žalobcu, uplatnené na pojednávaní označené ako „Q. X. Z. T. O.“ a pod., teda jednoznačne po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty na podanie správnej žaloby zainteresovanou verejnosťou, vyhodnotil ako nedôvodné, preto sa nimi nezaoberal a neposudzoval ich.

17. Rovnako tak správny súd dospel k záveru, že žalovaný riadne odôvodnil svoje rozhodnutie v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu (čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd), ktoré vylučujú ľubovôľu pri rozhodovaní, lebo povinnosťou správneho orgánu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť. V tejto súvislosti správny súd dal do pozornosti žalobcu, že z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok zo dňa 21. januára 2009 vo veci García Ruiz proti Španielsku, rozsudok zo dňa 19. apríla 1994 vo veci Van de Hurk proti Holandsku) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. vo veciach vedených pod sp. zn. III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06) vyplýva, že nie je potrebné, aby bola daná podrobná odpoveď na každú vznesenú námietku, ale je vždy potrebné podľa povahy veci reagovať v odôvodnení rozhodnutia na zásadnú a relevantnú námietku.

18. Mal za to, že žalovaný pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia takto postupoval a jeho žalobou napadnuté rozhodnutie v dostatočnej miere uvádza dôvody, na ktorých sa výrok tohto rozhodnutia zakladá, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi námietkami žalobcu, dokonca v niektorých bodoch nad rámec koncentračnej zásady ovládajúcej stavebné konanie.

19. S prihliadnutím na obsah napadnutého rozhodnutia, ako aj s poukazom na to, že obsahom základného práva na súdnu ochranu (ako aj práva na spravodlivé súdne konanie) nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (napr. uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 63/2014, II. ÚS 218/02, III. ÚS 198/07), správny súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie v dostatočnej miere uvádza zákonné dôvody o vyhovení žiadosti stavebníka na vydanie stavebného rozhodnutia o povolení navrhovaných stavieb v zmysle stavebného zákona.

II.

20. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

21. Na úvod vyjadril svoj nesúhlas s posúdením jeho aktívnej legitímácie na podanie správnej žaloby, keď mal za to, že naplnil podmienky účastníctva v správnom súdnom konaní podľa § 178 ods. 1 SSP, a

teda, že podal správnu žalobu ako fyzická osoba, ktorá bola vydaným stavebným povolením ukrátená na svojich právach z dôvodu, že je vlastníkom priamo susediacich pozemkov.

22. Za podstatný dôvod nezákonnosti celého administratívneho procesu označil, že stavebnému konaniu nepredchádzalo územné konanie. Mal za to, že neobstojí poukaz na § 32 ods. 2 stavebného zákona, ktorým konajúce orgány verejnej správy v tomto procese zdôvodňovali takýto postup v podobe legitímnosti „preskočenia“ územného konania.

23. Žalobca ďalej zrekapituloval v žalobe vznesenú námietku nenaplnenia predpokladov vydania stavebného povolenia podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona, keď na jednej strane územný plán mesta Nitra nedefinuje územie pre strategický park (a malo teda prebehnúť územné konanie), na druhej strane orgány verejnej správy konštatovali, že územné rozhodnutie na umiestnenie povoľovanej stavby sa nevyžaduje. Územný plán mesta Nitra totiž pre predmetné územie určuje funkčné využitie, no nedefinuje priestorové regulatívy zástavby (prípustná podlažnosť, podiel zastavanosti) a ani dopravnú koncepciu obslužiteľnosti priemyselného parku a z tohto dôvodu stanovuje podmienku spracovania územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, pričom tá do dnešného dňa v rámci mesta Nitra schválená nebola. Žalobca namietal, že postupom, ktorý zvolil žalovaný, došlo k preskočeniu územného konania, ktoré malo predchádzať vyvlastňovaciemu a stavebnému konaniu.

24. Mal za to, že účelom § 32 ods. 2 stavebného zákona je oslobodiť vybudovanie strategického parku a prípravu územia na jeho realizáciu, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii, od územného rozhodnutia, avšak iba ak priestorové usporiadanie územia a jeho funkčné využívanie vyplýva z územného plánu obce alebo zóny. Nemožno prijať zdôvodnenie, že územné rozhodnutie sa nevyžaduje iba z dôvodu strategickej investície, hoci na ňu bolo vydané osvedčenie o významnej investícii.

25. Žalobca ďalej uviedol, že v prípade predmetného administratívneho (stavebného) konania nešlo o prípad predpokladaný hypotézou § 32 ods. 2 stavebného zákona v tom zmysle, že by sa malo jednať o stavbu spadajúcu pod pojem umiestnenie strategického parku alebo na prípravu územia na realizáciu strategického parku, pretože sa jedná o povolenie stavby „T. Z. X.“ v rozsahu vo výroku stavebného povolenia uvedeného stavebného objektu, teda jedná sa o stavby realizované stavebníkom P. s.r.o. Podľa názoru žalobcu je aplikácia právneho režimu podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona možná len v prípade povoľovania stavieb tvoriacich významnú investíciu v podobe výstavby strategického parku ako takého, ale nie už v prípade povoľovania stavieb tvoriacich jednotlivé významné investície, ktoré sa budú realizovať v rámci strategického parku.

26. Žalobca nesúhlasil s posúdením jeho námietky nepredloženia zastavovacieho plánu celého súboru stavieb a mal za to, že v stavebnom konaní, v rámci ktorého sa rozhodovalo o vydaní stavebného povolenia prvej stavby celého súboru stavieb tvoriacich Strategický park, nebol takýto dokument predložený.

27. K posúdeniu námietky týkajúcej sa dopravného napojenia, vyústenia dopravy na cestu I/64, napojenia na rýchlostnú komunikáciu R1A opakovane poukázal na to, že podklady stavebného povolenia týkajúce sa vyššie uvedených dopravných riešení a ich vplyv na životné prostredie sú nepreskúmateľné. Mal za to, že stavbu nemožno uskutočniť bez znalosti navrhovanej dopravnej situácie. Aj keď stavebný úrad konštatoval, že riešenie týchto otázok nebolo predmetom stavby povolenej v stavebnom povolení, žalobca sa domnieval, že v zmysle § 66 ods. 4 písm. d/ stavebného zákona mali byť posudzované.

28. Žalobca uviedol, že už v žalobe poukazoval na znenie § 18 ods. 2 písm. b/ zákona č. 24/2006 Z.z., v zmysle ktorého je v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov daná zo zákona povinnosť viesť zisťovacie konanie, a to bez akýchkoľvek ďalších determinantov. Následne je nutné prihladiť na § 38 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z., podľa ktorého povoľujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie bez vydaného záverečného stanoviska, alebo bez rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, ak ide o navrhovanú činnosť, ktorá podlieha rozhodovaniu podľa tohto zákona. Ak sa predmetná stavba realizuje v rámci strategického parku, v súvislosti s ktorým neprebehlo zisťovacie konanie, strategický park potom nebol posudzovaný z hľadiska vplyvov na životné prostredie a táto skutočnosť spôsobuje nezákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy. Orgány verejnej správy mali pochybiť, keď nepreerušili konanie o

vydanie stavebného povolenia do rozhodnutia povinného hodnotenia vplyvov na životné prostredie v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z.

29. Vo vzťahu k strategickému parku ako významnej investícii, neprebehol zákonný proces EIA, a preto, pokiaľ sa jedná o stavbu realizovanú v tomto strategickom parku, nie je pre to daný zákonný podklad. Žalobca uviedol, že administratívne konanie (proces EIA) malo predchádzať všetkým ostatným konaniam, a to tak zisťovaciemu konaniu na zámer „T. Z. X.“, či „T. Z. X. - G. X“, a teda aj všetkým povolovacím konaniam, keďže nemôže dôjsť k posudzovaniu a následnému povoľovaniu jednotlivých investícií v rámci strategického parku, keď nebol posúdený samotný strategický park.

30. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ nebol dodržaný zákon a významná investícia v podobe stavby V. nebola posúdená podľa zákona č. 24/2006 Z.z., nemôžu byť legitímne ďalšie stavby - významné investície, ktoré budú realizované v predmetnom strategickom parku. V tejto súvislosti žalobca poukázal na skutočnosť, že obdobný strategický park na Slovensku - Strategický park O. sa bude posudzovať v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z.

31. Krajský súd sa mal opomenúť vysporiadať aj s tým, že sa vedie správne súdne konanie na krajskom súde pod sp. zn. 26S/3/2016, predmetom ktorého je prieskum zákonnosti rozhodnutia o neposudzovaní vplyvov na životné prostredie, pričom vyriešenie tejto otázky je významným momentom pre náležité vysporiadanie sa so žalobcom namietanými skutočnosťami ohľadne toho, či výstavba, ktorá je predmetom stavebného povolenia, je v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 24/2006 Z.z. a táto výstavba má byť predmetom povinného posudzovania vplyvov na životné prostredie. Predmet konania vedeného pod sp. zn. 26S/3/2016 je pre účel tohto stavebného konania tzv. predbežnou otázkou, o ktorej si správny orgán nemohol urobiť vlastný úsudok, a preto už správny orgán prvého stupňa mal postupovať podľa § 29 správneho poriadku a stavebné konanie prerušiť. Pokiaľ správny orgán prvého stupňa takto nepostupoval a tento procesný nedostatok neodstránil ani žalovaný, ich rozhodnutia, napádané touto žalobou, sú nezákonné.

32. V ďalšom žalobca vyjadril svoje úvahy o rozdieloch medzi pojmami strategický park a investícia, ktorá sa má v rámci strategického parku realizovať. Z § 1 ods. 2, 3 a 11 zákona č. 175/1999 Z.z. vyplýva, že investícia a významná investícia (na ktorú bolo vydané osvedčenie o významnej investícii) nie sú samostatným strategickým parkom, ale jedná sa len o stavebné činnosti pre priemyselnú výrobu, ktoré budú realizované v strategickom parku ako takom. Za splnenia predpokladov uvedených v § 1 ods. 3 písm. b/ vyššie citovaného zákona môže byť aj stavba samotného strategického parku považovaná za významnú investíciu.

33. Poukazujúc na § 61 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) namietal vecnú nepríslušnosť prvostupňového správneho orgánu, tvrdiac, že cit. zákonné ustanovenie upravuje vecnú príslušnosť pre takéto administratívne konanie na okresný úrad, teda nie na okresný úrad v sídle kraja, ktorý podľa žalobcu už zo samotnej podstaty uvádzanej právnej normy nemohol vo veci konať. Zároveň tvrdil, že v súvislosti s odvolacím konaním nebola zachovaná dvojinštančnosť s poukazom na § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z. z., z ktorého vyplýva, že v druhom stupni vykonáva štátnu správu okresný úrad v sídle kraja, ak v prvom stupni rozhodol tiež okresný úrad v sídle kraja, len ak tak ustanovuje osobitný zákon.

34. Žiadal, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Eventuálne žiadal, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

III.

35. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním z 12. mája 2021, v ktorom uviedol, že postup v konaní Krajského súdu v Nitre bol pri vydávaní napadnutého rozhodnutia zákonný a vecne správny.

36. Ďalší účastník 1. MH Invest s. r. o. sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním z 20. mája 2021. Uviedol, že v podanej kasačnej sťažnosti absentujú zákonné náležitosti v zmysle Správneho súdneho

poriadku, keďže táto nie je riadne a dostatočne odôvodnená. Žalobca síce formálne uvádza dôvody jej podania odkazom na § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, avšak z kasačnej sťažnosti už nie je zjavné, aké skutkové okolnosti, a aký postup zo strany krajského súdu v prejednávanej veci napíňajú kasačný dôvod podľa Správneho súdneho poriadku. Zdôraznil, že žalobca v kasačnej sťažnosti len opakuje argumenty uvedené v žalobe, pričom uvádza len údajné porušenia zákona zo strany správnych orgánov, ale netvrdí, a ani nepreukazuje, že by Krajský súd v Nitre žalobné dôvody nesprávne právne posúdil. Taktiež absentuje tvrdenie, v čom má nesprávne právne posúdenie spočívať. Dodal, že takéto vymedzenie kasačného dôvodu je nedostatočné a neurčité, čo má za následok nepreskúmateľnosť podanej kasačnej sťažnosti. Ohľadom uvedeného dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/13/2017 zo dňa 25. apríla 2018.

37. Súčasne poukázal aj na postavenie žalobcu v stavebnom konaní, nakoľko mal za to, že žalobca nebol preskúmanými rozhodnutiami ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch. Zdôraznil, že žalobca nevymedzil, na akých právach a právom chránených záujmoch mal byť ukrátený. V spojitosti s uvedeným poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 502/2015 zo dňa 06. októbra 2015.

38. Rovnako tak dal do pozornosti, že námietky žalobcu sú v kasačnej sťažnosti formulované v rozpore s požiadavkami § 440 ods. 2 SSP, keďže žalobca v kasačnej sťažnosti neuvádza právne posúdenie krajského súdu z rozsudku, pričom nie je zjavné, v čom má spočívať nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

39. V súvislosti s námietkou žalobcu o tom, že stavebnému konaniu nepredchádzalo územné konanie, pričom údajne neboli splnené zákonné podmienky pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona, pretože územie podľa žalobcu nie je dostatočne zaregulované územným plánom zóny, predovšetkým uviedol, že v stavebnom konaní bolo preukázané, že predmetná stavba je v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou mesta Nitra, v katastrálnom území ktorého sa bude stavba realizovať. Uvedené pokladal za preukázané, pričom zdôraznil, že príslušná územnoplánovacia dokumentácia dostatočne reguluje dotknuté územie, na základe čoho je nepochybné, že bola daná dôvodnosť postupu podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona, a teda správny orgán prvého stupňa, ani žalovaný, ktorý potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa žiadnym spôsobom nepochybil.

40. Ku kasačnej námietke žalobcu, spočívajúcej v tvrdení, že stavebnému konaniu nepredchádzalo konanie o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, týkajúce sa Strategického parku ako celku uviedol, že už v roku 2005 bola posúdená činnosť „X. X. Z. - Q.“ podľa zákona č. 127/1994 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, a to v rozsahu komunikácií a inžinierskych sietí. Pojem Strategický park je použitý v osvedčeniach o významnej investícii č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13. júla 2015, č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22. júla 2015 a č. 08806/2017-4220-10455 zo dňa 27. februára 2017, ktoré uvádzajú, že uskutočnenie stavby „V.“ je vo verejnom záujme. Podľa návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii je účelom vybudovania strategického parku majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov a príprava komplexnej infraštruktúry pre vytvorenie strategickje investície. Pokladal za nepochybné, že zámer navrhovanej činnosti „X. X. Z. - Q.“ sa zhoduje s účelom vybudovania Strategického parku.

41. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako neprípustnú odmietol. Alternatívne navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť v celom rozsahu.

IV.

42. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1, 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

43. Podľa § 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021.

44. Podľa § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

45. Z dôvodovej správy k zákonu č. 423/2020 Z.z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva, ktorý v článku XX novelizoval aj zákon č. 757/2004 Z.z. vyplýva, že zákonodarca vo vyššie citovanom odseku 2 upravil prechod výkonu súdnictva z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd, a teda najvyšší správny súd prebral z najvyššieho súdu všetky „živé“ veci v agende správneho súdnictva, ktoré aj dokončí.

46. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu v prejednávanej veci je rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/171/2017-237 zo dňa 25. novembra 2020, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia a postupu žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

47. Najvyšší správny súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní rozsudku krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší správny súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

48. Najvyšší správny súd zastáva názor, že žalobca v kasačnej sťažnosti namietal v zásade tie isté skutočnosti, ktoré tvorili argumentačné jadro podanej správnej žaloby, a s ktorými sa krajský súd náležitým spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Námietku týkajúcu sa aktívnej žalobnej legitímácie žalobcu vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú. Tak ako krajský súd, ani kasačný súd nemá z tvrdení žalobcu nijako preukázané, že by bol ako fyzická osoba dotknutý stavebným povolením na svojich právach a právom chránených záujmoch tak, ako to predpokladá § 178 ods. 1 SSP. Iné závery nevyplývajú ani z predloženého administratívneho spisu, či už z obsahu správnej žaloby alebo kasačnej sťažnosti. V nej žalobca iba stroho konštatuje, že sa cíti byť účastníkom konania odvodzujúc svoje postavenie údajným vlastníctvom priamo susediacich pozemkov. Takéto tvrdenia bez ďalšieho nemohli zvrátiť závery krajského súdu, ktorý vyčerpávajúco odôvodnil postavenie žalobcu vyplývajúce zo zákona č. 24/2006 Z. z., ktoré považuje kasačný súd za vecne správne a nevidí dôvod, aby sa od neho odchýlil a posúdil ho v zmysle žalobcom prezentovaných záverov.

49. Kasačný súd len okrajovo dodáva, že si je vedomý predchádzajúcej rozhodovacej praxe, kedy správne súdy výnimočne priznávajú aktívnu žalobnú legitímáciu aj účastníkom administratívneho konania, ktorí neboli vydaním rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy ukrátení na svojich subjektívnych právach (napríklad v súvislosti s rozhodnutiami o zastavení konania z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom), no išlo o špecifické prípady týkajúce sa výlučne priestupkových konaní, čo nie je predmetný prípad a takýto prístup k aplikácii § 178 ods. 1 SSP teda neprichádza do úvahy.

50. Ohľadom namietanej vecnej nepríslušnosti správneho orgánu prvého stupňa kasačný súd uvádza, že túto námietku žalobcu nemohol považovať za opodstatnenú. Kasačný súd je toho názoru, že predmetom príslušného stavebného povolenia bola stavba, ktorá je v zmysle ustanovenia § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z.z., zahrnutá pod výraz „príprava územia“, nakoľko je činnosťou nevyhnutnou na zabezpečenie realizácie strategického parku, konkrétne v súvislosti s výstavbou a realizáciou preložiek vodnej stavby.

51. Ustanovenie § 117 stavebného zákona určuje obec ako vecne a miestne príslušný stavebný úrad, správny orgán prvého stupňa. Nasledujúce ustanovenia stavebného zákona uvádzajú, kedy obec stavebným úradom nie je. Kým ustanovenie § 117b stavebného zákona určuje zmenu vecnej príslušnosti

stavebného úradu (obce), v ustanovení § 120 ods. 1 stavebného zákona sú uvedené stavby, ktorých povoľovanie prináleží špeciálnym stavebným úradom. Pôsobnosť špeciálnych stavebných úradov je určená osobitnými predpismi, a ak tieto neuvádzajú inak, špeciálne stavebné úrady pri povoľovaní stavieb postupujú podľa príslušných ustanovení stavebného zákona a jeho vykonávacích predpisov.

52. Nakoľko sa nejednalo o stavbu, ktorá je samotnou významnou investíciou, ale o prípravu naň, nemožno hovoriť o naplnení dispozície ustanovenia § 117 stavebného zákona. Krajský súd teda vec správne posúdil, keď uviedol, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie v predmetnej veci bol príslušným správnym orgánom prvého stupňa. V predmetnej veci vykonával pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu v zmysle ustanovenia § 120 stavebného zákona, ktorý je určený osobitnými právnymi predpismi a v nadväznosti na to je potrebné aplikovať vodný zákon ako osobitný zákon špecifikujúci pôsobnosť špeciálnych stavebných úradov. Vodný zákon v § 58 určuje orgány štátnej vodnej správy a v § 59 a nasl. špecifikuje pôsobnosť týchto špeciálnych orgánov. V zmysle ustanovenia § 61 písm. c/ pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu vo veciach vodných stavieb vykonáva okresný úrad (§ 26 ods. 3 cit. zákona).

53. Rovnako tak nie je dôvodná kasačná námietka v časti namietaného porušenia dvojinštančnosti v odvolacom konaní. Je potrebné prisvedčiť správnosti postupu žalovaného, ktorý rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia zo dňa 24. mája 2017, pričom tak rozhodol ako odvolací orgán okresný úrad v sídle kraja, ktorý v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonáva štátnu správu starostlivosti o životné prostredie podľa osobitných predpisov a v zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z. z. v platnom znení vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje okresný úrad, ktorý má sídlo v jeho územnom obvode, nakoľko osobitný zákon neustanovuje inak.

54. Vo vzťahu k obsahu ostatných vznesených námietok najvyšší správny súd dodáva, že námietky žalobcu nesmerovali priamo proti rozhodnutiu žalovaného o povolení na výstavbu a realizáciu preložiek vodnej stavby, ale sa týkali iných rozhodnutí orgánov verejnej správy.

55. K žalobcom namietanej nesprávnej aplikácii ustanovenia § 32 ods. 2 stavebného zákona kasačný súd uvádza, že nie je relevantná vo vzťahu k vydanému stavebnému povoleniu. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia stavebného zákona, územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo územného plánu zóny. Územné rozhodnutie sa nevyžaduje, a to na základe zákona č. 254/2015 Z.z. z 30. septembra 2015, ktorým bolo do stavebného zákona zavedené ustanovenie § 35 ods. 2. Na výstavbu automobilového výrobného podniku v rámci strategického parku v Nitre bolo vydané Osvedčenie o významnej investícii č. 13489/2016-1000-02437 zo dňa 14. januára 2016 podľa § 3 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z.z. V uvedenej právnej veci je zjavné, že stavba, ktorá sa realizuje v rámci stavebného povolenia v k.ú. F., je umiestnená v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou mesta Nitra, v ktorej je riešené funkčné využívanie územia. Ohraničenie plochy strategického parku vyplýva z citovaného osvedčenia o významnej investícii a priestorového usporiadania strategického parku zo zastavovacieho plánu, ktorý bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu. Vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia.

56. Najvyšší správny súd sa tiež zaoberal kasačnou námietkou žalobcu, spočívajúcou v tvrdení, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z. Túto však nemohol pokladať za dôvodnú. Ohľadom uvedeného dáva do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom rozhodne, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov strategického parku Nitra na životné

prostredie, ale vychádzajúc zo zásady podľa § 54 stavebného zákona, teda že každá stavba pred začatím jej realizácie musí byť predmetom posúdenia orgánom štátnej správy, či žiadateľ (stavebník) a predložená dokumentácia spĺňajú podmienky ustanovené právom na vydanie stavebného povolenia, je predmetom konania v prejednávanej veci preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o povolení na výstavbu a realizáciu preložiek vodnej stavby špecifikovanej v rozhodnutí.

57. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že stavebné povolenie na výstavbu a realizáciu preložiek vodnej stavby v rozsahu špecifikovaných stavebných objektov bolo vydané orgánom verejnej správy prvého stupňa dňa 24. mája 2017 pod č. OU-NR-OSZP3-2017/002320-13/F40, právoplatnosť nadobudlo dňa 06. septembra 2017. Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na skutočnosť, že stavebnému konaniu v tejto veci predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal dňa 08. októbra 2015 rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „T. Z. X.“, ktorú predložil navrhovateľ - Q. po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom i na základe odvolania žalobcu) rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Následne dňa 01. júla 2021 rozsudkom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016 bola zamietnutá žaloba žalobcu zo dňa 23. februára 2016, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia tohto rozhodnutia, čo znamená, že napadnuté rozhodnutie je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní, ako i pre správny súd v súlade s § 135 ods. 1 SSP.

58. V nadväznosti na uvedené je zároveň potrebné dať do pozornosti skutočnosti známe kasačnému súdu z jeho rozhodovacej činnosti, a to konkrétne závery plynúce z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžk/36/2019 zo dňa 01. decembra 2020, v ktorom bolo konštatované, že dňa 4. novembra 2016 bolo vydané záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl. k navrhovanej činnosti „T. Z. X. - G. X“, v ktorom Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie vyjadrilo súhlas s navrhovanou činnosťou za predpokladu splnenia tam uvedených podmienok a realizácie opatrení, pričom uviedlo, že účelom navrhovanej činnosti je vybudovanie výrobného závodu zameraného na výrobu a montáž automobilov P. a E. v lokalite strategického parku Nitra s tým, že súčasťou navrhovanej činnosti sú aj súvisiace činnosti externej infraštruktúry, ktorú bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o. Na základe rozkladu proti záverečnému stanovisku rozhodol minister životného prostredia Slovenskej republiky rozhodnutím č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13. januára 2017 rozklad zamietol a záverečné stanovisko zo dňa 04. novembra 2016 potvrdil.

59. Najvyšší správny súd dospel k záveru, že dôvody, ktorými žalobca v kasačnej sťažnosti spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v správnom konaní i v žalobe, a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní o povolení na výstavbu a realizáciu preložiek vodnej stavby, a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je možné preskúmať správnym súdom. Uvedenému zodpovedá i poučenie o opravných prostriedkoch a preskúmateľnosti správnym súdom v závere písomného vyhotovenia rozhodnutia. Správny súd preto nemal v tomto konaní právomoc zaoberať sa prieskumom tohto rozhodnutia v spojení s napadnutým rozhodnutím v zmysle § 27 ods. 1 SSP.

60. Krajský súd sa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší správny súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

61. O trovách konania rozhodol najvyšší správny súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1, § 169 SSP a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že žalobcovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva. Ďalším

účastníkom konania kasačný súd neuložil žiadnu povinnosť, preto im rovnako náhradu trov konania nepriznal.

62. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.